

การพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตร สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์
สำหรับนักศึกษาจีนสังกัดสถาบันอุดมศึกษามณฑลกว่างซี
ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

DEVELOPMENT OF THE DIPLOMA PROGRAM IN APPLIED THAI
FOR CHINESE STUDENTS OF THE HIGHER EDUCATION
INSTITUTES IN GUANGXI STUDYING AT NAKHON
PATHOM RAJABHAT UNIVERSITY

DANG XUENI¹

สมจิต จันทร์ฉาย / SOMCHIT JANJAI²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตร สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ สำหรับนักศึกษาจีนสังกัดสถาบันอุดมศึกษามณฑลกว่างซี ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม กระบวนการวิจัยมี 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) การสร้างหลักสูตร 3) การประเมินหลักสูตร และ 4) การปรับปรุงหลักสูตร ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารหลักสูตร จำนวน 3 คน นักศึกษาจีนจำนวน 16 คน และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง 2) แบบสอบถาม และ 3) แบบประเมินเอกสารหลักสูตร การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรประกาศนียบัตร สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ สำหรับนักศึกษาจีนสังกัดสถาบันอุดมศึกษามณฑลกว่างซี ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มีหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 54 หน่วยกิต ประกอบด้วย 17 รายวิชา หลักสูตรเน้นการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการแปล โดยให้ความสำคัญในด้านทักษะการเขียนและการแปลเป็นพิเศษ เปิดโอกาสให้นักศึกษาจีนได้เรียนร่วมกับนักศึกษาไทย ผลการประเมินองค์ประกอบของหลักสูตรโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรประกาศนียบัตร สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ นักศึกษาจีน

¹นักศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ABSTRACT

The purpose of this research aimed to develop the one-year-diploma program in applied Thai for Chinese students of the Higher Education Institutes in Guangxi, studying at Nakhon Pathom Rajabhat University. There were 4 stages of curriculum development process: basics information study, curriculum design, the curriculum evaluation, and the curriculum improvement. The sample of this study comprised of 3 administrators, 16 Chinese students, and 8 experts. The research instruments were a structured interview, a questionnaire, and an evaluation form. The statistics used for the data analysis were frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The results of the study showed that the requirement of the diploma program in applied Thai was 54 credits, 17 courses. The curriculum emphasized the five language skills of listening, speaking, reading, writing and translation. The priorities were writing and translation skills. In addition, this curriculum gave a chance for Chinese students to study with Thai students. Regarding the results of the curriculum evaluation, it showed that the curriculum components in overall were considered appropriate at a high level.

Keywords: curriculum development, diploma program in applied Thai, Chinese students.

บทนำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมเริ่มจัดทำโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา กับสถาบันอุดมศึกษา ในมณฑลกวางซีประเทศจีนตั้งแต่ ปี ค.ศ. 2007 โดยรับนักศึกษาหลักสูตรอนุปริญญาแบบ “2+1” ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ศึกษาในประเทศจีนเป็นเวลา 2 ปี และศึกษาต่อปีที่ 3 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม โดยให้นักศึกษาได้รับวุฒิประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมภายหลังสำเร็จการศึกษา เนื่องจากหลักสูตรปีที่ 3 ที่ใช้พัฒนานักศึกษาจีนในโครงการแลกเปลี่ยนที่สถาบันอุดมศึกษาประเทศจีน กำหนดนั้นมีเพียงโครงสร้างหลักสูตรที่ระบุเฉพาะชื่อรายวิชาและจำนวนหน่วยกิต แต่ไม่มีคำอธิบายรายวิชา จุดมุ่งหมาย และองค์ประกอบอื่น ๆ ดังนั้น การที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรดังกล่าว จึงประสบปัญหา ดังนี้ 1) ผู้สอนต้องจัดการเรียนการสอนตามชื่อวิชาที่ไม่มีคำอธิบายรายวิชาที่ชัดเจน ทำให้การวางแผนการสอนค่อนข้างยุ่งยากและต้องใช้เวลามาก 2) ผู้สอนต่างก็สอนตามความเข้าใจของตนเอง ไม่ได้ยึดเนื้อหาที่ควรกำหนดไว้ในคำอธิบายรายวิชา ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ เช่น เนื้อหาที่สอนไม่ต่อเนื่องกัน มีการสอนเนื้อหาซ้ำซ้อนกันในรายวิชาที่กำหนดให้สอนต่างกัน เนื้อหาที่สอนง่ายหรือยากเกินไปสำหรับผู้เรียน 3) หลักสูตรขาดความ

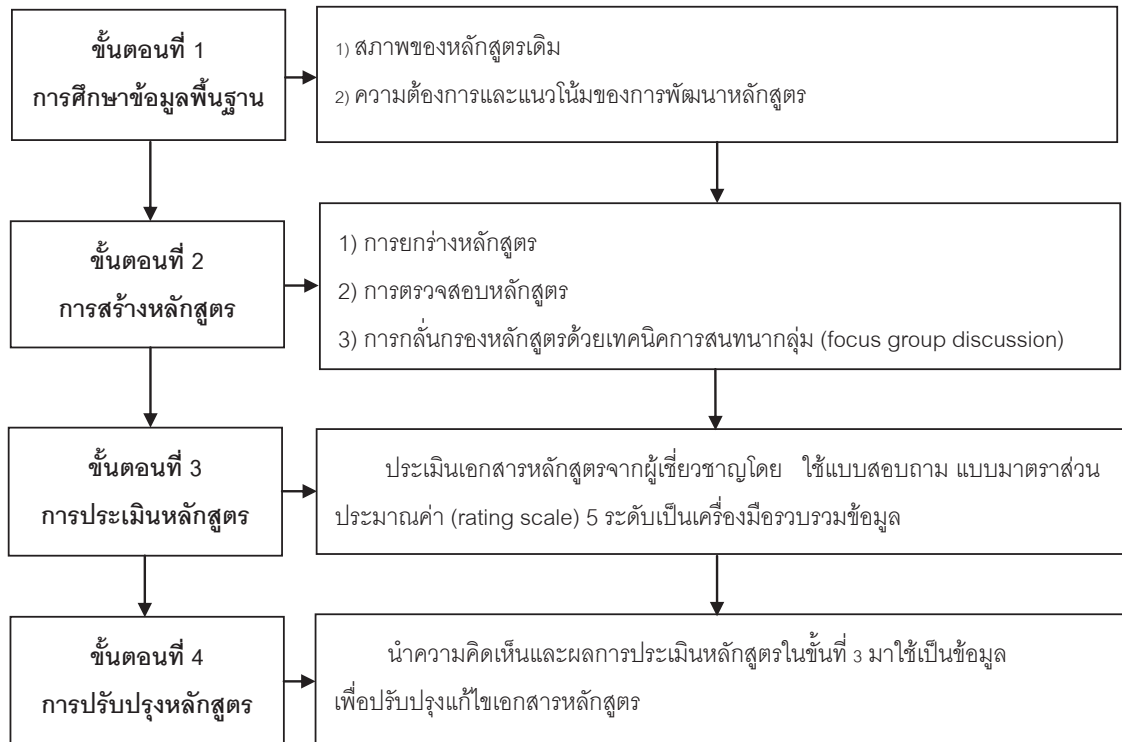
ยึดหยุ่นเพราะรายวิชาในหลักสูตรเป็นวิชาบังคับทุกวิชา ไม่มีวิชาเลือกที่นักศึกษาสามารถเลือกเรียนตามความสนใจและความต้องการ ทำให้ผู้เรียนอาจจะต้องเรียนรายวิชาที่ไม่เกี่ยวข้องกับตนเอง แทนที่จะได้เลือกเรียนรายวิชาที่สนใจหรือต้องการจริง ๆ นอกจากสภาพปัญหาของหลักสูตรดังที่กล่าวมาแล้ว ประเทศจีนกับประเทศไทยมีการติดต่อสื่อสารกันมากขึ้นอันเนื่องจากการขยายตัวในด้านธุรกิจการค้าและการลงทุนระหว่างทั้งสองประเทศ และความสัมพันธ์ด้านสังคม วัฒนธรรมและการศึกษาที่มีเพิ่มมากขึ้น จึงต้องการบุคลากรที่สามารถสื่อสารได้ทั้งภาษาจีนและภาษาไทย และมีความรู้ความสามารถเกี่ยวข้องกับวิชาชีพด้านธุรกิจระหว่างประเทศ รวมถึงการตลาด โลจิสติกส์ และอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าจำเป็นต้องมีการพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตร สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ สำหรับนักศึกษาจีนสังกัดสถาบันอุดมศึกษามณฑลกว่างซี ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม เพื่อให้มีเอกสารหลักสูตรที่มีรายละเอียดครบถ้วน สมบูรณ์ สามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียน การสอนที่ตอบสนองความต้องการทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงตลอดจนยกระดับคุณภาพของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาให้เป็นที่ไปตามมาตรฐานของหลักสูตร

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตร สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ สำหรับนักศึกษาจีนสังกัดสถาบันอุดมศึกษามณฑลกว่างซี ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

กรอบแนวคิด

1. ผู้วิจัยได้ศึกษากระบวนการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดของโบแชมพ์ (Beauchamp, 1981) สังกัด อุทรานันท์ (2528) และวิชัย วงษ์ใหญ่ (2537) และสรุปได้ว่า ในการพัฒนาหลักสูตรนั้นสามารถดำเนินการตามกระบวนการพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน 4 ขั้น ดังที่แสดงในแผนภูมิที่ 1 ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 กระบวนการพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตร สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ สำหรับนักศึกษาจีนสังกัดสถาบันอุดมศึกษามณฑลกวางซี ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

2. ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อบังคับกระทรวงศึกษาธิการแห่งชาติจีนว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี ปี ค.ศ. 2004 (Education Department of Guangxi Zhuang Autonomous Region, 2004) และเกณฑ์มาตรฐานระดับอนุปริญญาและปริญญาตรีตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการของประเทศไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดโครงสร้างและองค์ประกอบที่จำเป็นของหลักสูตร

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรตามขั้นตอนต่าง ๆ 4 ขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ขั้นที่ 2 การสร้างหลักสูตร ขั้นที่ 3 การประเมินหลักสูตร และขั้นที่ 4 การปรับปรุงหลักสูตร ซึ่งแต่ละขั้นมีการดำเนินการในรายละเอียด ดังนี้

ขั้นที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

การดำเนินงานในขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ได้แก่ สภาพหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาในมณฑลกว่างซี ประเทศจีนที่ส่งนักศึกษามาเรียน ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ความต้องการและแนวโน้มของหลักสูตรจากกลุ่มผู้บริหารและ นักศึกษาที่ใช้หลักสูตร โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การดำเนินงานการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

วัตถุประสงค์	แหล่งข้อมูล/ ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือ/ การหาคุณภาพ เครื่องมือ	การวิเคราะห์ ข้อมูล
1. เพื่อศึกษาสภาพ ของหลักสูตร	- เอกสารหลักสูตรของมหาวิทยาลัยชินโจว - เอกสารหลักสูตรของวิทยาลัยเทคโนโลยีและ อาชีวศึกษาแห่งนานหนิง - เอกสารหลักสูตรของวิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่ง หลิวโจวซีตี้	- ตารางวิเคราะห์	- วิเคราะห์เนื้อหา
2. เพื่อศึกษา ความต้องการและ แนวโน้มของ หลักสูตร	- ผู้บริหารหลักสูตร จำนวน 3 คน - นักศึกษาจีน สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ปีการศึกษา 2554 จำนวน 16 คน	- แบบสอบถาม ค่า IOC= (0.67-1.00) - แบบสัมภาษณ์แบบมี โครงสร้าง ค่า IOC=(0.67-1.00)	- วิเคราะห์ เนื้อหา - ค่าร้อยละ - ค่าเฉลี่ย

ขั้นที่ 2 การสร้างหลักสูตร

การดำเนินงานในขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตร สาขาวิชาภาษาไทย ประยุกต์ สำหรับนักศึกษาจีนสังกัดสถาบันอุดมศึกษามณฑลกว่างซี ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. การยกร่างหลักสูตร

ผู้วิจัยได้ยกร่างหลักสูตรโดยใช้ข้อมูลจากผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในขั้นที่ 1 และ กรอบมาตรฐานการอุดมศึกษาของประเทศไทยและประเทศจีน ประกอบกับผลการสัมภาษณ์ นักศึกษา อาจารย์ผู้สอนชาวจีนและชาวไทยซึ่งสอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และผู้เชี่ยวชาญ ด้านหลักสูตรมากำหนดโครงสร้างและองค์ประกอบของหลักสูตร

2. การตรวจสอบหลักสูตร

ผู้วิจัยทำการตรวจสอบหลักสูตรที่ยกกว้างขึ้นโดยนำเสนอหลักสูตรต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรับคำแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไขในภาพรวม จากนั้น นำเสนอหลักสูตรต่อผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาเพื่อรับคำแนะนำในการปรับปรุงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและการเขียนคำอธิบายรายวิชาแต่ละรายวิชา

3. การกลั่นกรองหลักสูตร

จัดการประชุมสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (focus group discussion) ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตร จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาจำนวน 5 คน และผู้บริหารจัดการหลักสูตร จำนวน 1 คน รวมทั้งหมดจำนวน 8 คน เพื่อวิพากษ์และกลั่นกรองหลักสูตร โดยดำเนินการสนทนาตามกรอบคำถามเกี่ยวกับประเด็นที่ควรจะต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขในหลักสูตรที่กำหนดไว้ล่วงหน้า จากนั้น รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ วิเคราะห์เนื้อหาจากเสียงบันทึกการประชุม และนำข้อมูลที่ได้ใช้ในการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรเพื่อให้มีองค์ประกอบของหลักสูตรครบ 14 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ปรัชญาของหลักสูตร 2) หลักการและเหตุผลของหลักสูตร 3) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 4) ระบบการจัดการศึกษา 5) คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา 6) ปัญหาของนักศึกษาและกลยุทธ์เพื่อแก้ปัญหา 7) โครงสร้างของหลักสูตร 8) คำอธิบายรายวิชา 9) กิจกรรมเสริมหลักสูตร 10) คุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา 11) ความรู้และความสามารถอันพึงประสงค์ 12) แนวการจัดการเรียนการสอน 13) หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา และ 14) เกณฑ์การสำเร็จการศึกษา

ขั้นที่ 3 การประเมินหลักสูตร

การดำเนินงานในขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมของเอกสารหลักสูตรประกาศนียบัตร สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ สำหรับนักศึกษาจีนสังกัดสถาบันอุดมศึกษามณฑลกว่างซี ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่สร้างขึ้น

เครื่องมือ

ใช้แบบประเมินความเหมาะสมของเอกสารหลักสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เพื่อประเมินองค์ประกอบของหลักสูตรตามมาตรฐานของหลักสูตรอุดมศึกษา สร้างเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ของลิเคิร์ต (Likert's scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งทุกรายการประเมินมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (IOC) ระหว่าง 0.67-1.00

กระบวนการดำเนินงาน

1. นำเสนอเอกสารหลักสูตรให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 8 คนที่เข้าร่วมการสนทนากลุ่มในขั้นที่ 2 ประเมินความเหมาะสมของเอกสารหลักสูตรโดยใช้แบบประเมินเอกสารหลักสูตรเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินเอกสารหลักสูตรโดยใช้สถิติ 1) ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
2) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยตามแนวคิดของเบสต์ (Best and Kahn, 1993: 247) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

3. สำหรับข้อมูลที่ได้จากข้อเสนออื่น ๆ ในการประเมิน ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นที่ 4 การปรับปรุงหลักสูตร

การดำเนินงานในขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรประกาศนียบัตร สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ สำหรับนักศึกษาจีนสังกัดสถาบันอุดมศึกษามณฑลกว่างซี ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

การดำเนินงาน

ปรับปรุงเอกสารหลักสูตรโดยนำความคิดเห็นและผลการประเมินหลักสูตรจากผู้เชี่ยวชาญในขั้นที่ 3 มาใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงและแก้ไขในจุดที่มีความบกพร่องอีกครั้ง เพื่อให้หลักสูตรมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้มากขึ้น

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

1. สภาพของหลักสูตร

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หลักสูตรของมหาวิทยาลัยชินโจว วิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษาแห่งหนานหนิง และวิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่งหลิวโจวซีตี้ ได้ข้อมูลรูป ดังนี้

1.1 ใน 2 ปีการศึกษาแรกที่ศึกษาในประเทศจีนนั้น นักศึกษาจีนจากมหาวิทยาลัยชินโจว วิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษาแห่งหนานหนิง และวิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่งหลิวโจวซีตี้ได้เรียนวิชาเอกที่เป็นวิชาภาษาไทยมาแล้ว 620 ชั่วโมง 567 ชั่วโมง และ 648 ชั่วโมงตามลำดับ ซึ่งหลักสูตรภาษาไทยของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งต่างก็มีจุดเด่นและจุดอ่อน ดังนี้

หลักสูตรของมหาวิทยาลัยชินโจว จุดเด่น คือ 1) รายวิชาที่จัดครอบคลุมทักษะการใช้ภาษาไทยทั้ง 5 ด้าน มีวิชาพื้นฐานและวิชาที่เน้นการใช้ทักษะโดยรวม เช่น วิชาภาษาไทยขั้นพื้นฐาน วัฒนธรรมไทยและวิชาภาษาไทยขั้นสูง 2) เน้นการออกเสียงภาษาไทยเป็นพิเศษ โดยแยกการออกเสียงเป็นรายวิชาเดียวที่มีหน่วยกิตมากถึง 10 หน่วยกิตโดยเฉพาะ จุดอ่อน คือ

เมื่อเปรียบเทียบกับรายวิชาที่เน้น การพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ แล้ว รายวิชาที่เน้นการพัฒนาทักษะ การเขียนและการแปลมีน้อยมาก ซึ่งจัดไว้เพียง 1 รายวิชาที่มีจำนวนหน่วยกิตเพียง 2 และ 3 หน่วยกิต ตามลำดับ

หลักสูตรของวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษาแห่งหนานหนิง จุดเด่น คือ ให้ความสำคัญต่อรายวิชาการอ่าน และการฟัง-พูดเป็นพิเศษ ซึ่งรายวิชาการอ่านมีการจัดการเรียนการสอน ในทุกภาคการศึกษา และมีหน่วยกิตรวมมากถึง 12 หน่วยกิต การฟังมีการจัดการเรียนการสอน ใน 3 ภาคการศึกษา และมีหน่วยกิตรวมมากถึง 10 หน่วยกิต จุดอ่อน คือ ไม่มีวิชาที่เน้นการพัฒนา ทักษะการเขียน วิชาพื้นฐานและวิชาที่เน้นการใช้ทักษะโดยรวม

หลักสูตรของวิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่งหลิวโจวซีตี้ จุดเด่น คือ รายวิชาที่จัด ครอบคลุมทักษะการใช้ภาษาไทยทั้ง 5 ด้าน มีวิชาพื้นฐานและวิชาที่เน้นการใช้ทักษะโดยรวม จุดอ่อน คือ เมื่อเปรียบเทียบกับรายวิชาที่เน้นการพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ แล้ว รายวิชาที่เน้นการ พัฒนาทักษะการ

1.2 ในปีการศึกษาที่ 3 ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม หลักสูตรที่ใช้ในการ จัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาจีนของทั้งสามสถาบันแตกต่างกันออกไป ดังนี้ หลักสูตรของ มหาวิทยาลัยชินโจวและหลักสูตรของวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษาแห่งหนานหนิง มีจำนวนหน่วยกิต ตลอดหลักสูตร 54 หน่วยกิต ประกอบด้วยรายวิชาจำนวน 17 รายวิชา ส่วนหลักสูตรของวิทยาลัย อาชีวศึกษาแห่งหลิวโจวซีตี้มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร 57 หน่วยกิต ประกอบด้วยรายวิชา จำนวน 18 รายวิชา เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่าหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งต่างก็มี จุดเด่นและจุดอ่อน ดังนี้

หลักสูตรของมหาวิทยาลัยชินโจว จุดเด่น คือ รายวิชาที่จัดมีความหลากหลาย ทั้ง รายวิชาที่พัฒนาทักษะภาษาและรายวิชาที่สอดแทรกวิชาความรู้ทางด้านวิชาชีพ จุดอ่อน คือ มีเพียง รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่เป็นรายวิชาพัฒนาทักษะภาษาไทยโดยรวม แต่ไม่มีรายวิชาที่เน้น การพัฒนาทักษะการเขียน การฟัง การพูดและการแปลเฉพาะด้าน

หลักสูตรของวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษาแห่งหนานหนิง จุดเด่น คือ รายวิชา ที่จัดให้มีความหลากหลาย ให้ความสำคัญกับรายวิชาที่สอดแทรกวิชาความรู้ทางด้านวิชาชีพมาก จุดอ่อน คือ มีรายวิชา การเขียนจดหมายธุรกิจซึ่งเป็นรายวิชาที่จำเป็นต้องมีรายวิชาที่เน้นการเขียน เบื้องต้นมาเป็นการเตรียมความพร้อมมาก่อน แต่พิจารณาจากหลักสูตร 2 ปีการศึกษาแรก ไม่มี รายวิชาที่เน้นการพัฒนาทักษะการเขียนมาก่อน และไม่มีรายวิชาเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทย เป็นรายด้านโดยเฉพาะ

หลักสูตรของวิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่งหลิวโจวซีตี้ จุดเด่น คือ รายวิชาที่จัดมี ความหลากหลายให้ความสำคัญกับรายวิชาที่สอดแทรกวิชาความรู้ด้านวิชาชีพมาก จุดอ่อน คือ ไม่มี รายวิชาที่เน้นการพัฒนาทักษะการพูดโดยเฉพาะ

นอกจากที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว หลักสูตรปีการศึกษาที่ 3 ซึ่งเป็นหลักสูตร 1 ปีที่เรียนในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมของทั้งสามสถาบัน ยังมีจุดอ่อนอีกหลายประการที่ตรงกัน ได้แก่ 1) ไม่ได้กำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน 2) ไม่มีคำอธิบายรายวิชา 3) ไม่มีแนวการจัดการเรียนการสอน 4) ไม่มีแนว การวัดและประเมินผล 5) ไม่มีรายวิชาเพื่อปูพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้อย่างวิชาการเขียน สารนิพนธ์และการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 6) ไม่มีคำอธิบายรายวิชาสำหรับรายวิชาขั้นสูงซึ่งเป็นรายวิชาที่ต้องสอนต่อเนื่องจากวิชาพื้นฐาน ทำให้เกิดการสอนเนื้อหาที่ซ้ำกับเนื้อหาที่นักศึกษาได้เรียนมาแล้วใน 2 ปีการศึกษาแรกหรือการสอนเนื้อหาที่ง่ายเกินไปสำหรับนักศึกษา 7) มีรายวิชาที่สอดแทรกวิชาความรู้ทางด้านวิชาชีพ เช่น การท่องเที่ยว การโรงแรมและธุรกิจ แต่ไม่ได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เลือกเรียนตามความสนใจและความต้องการ

2. ความต้องการและแนวโน้มหลักสูตร

จากการศึกษาความต้องการและแนวโน้มของหลักสูตรจากผู้บริหารและการสอบถามนักศึกษา ได้ข้อค้นพบ ดังนี้

2.1 การสัมภาษณ์ผู้บริหาร ผู้บริหารได้แสดงความคิดเห็นดังต่อไปนี้

2.1.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรควรมีลักษณะ 1) พัฒนาให้นักศึกษามีทักษะการใช้ภาษาไทยทั้ง 5 ด้าน 2) พัฒนาให้นักศึกษามีวิชาความรู้ในด้านอื่นเพื่อเตรียมความพร้อมในด้านการประกอบอาชีพในอนาคต 3) พัฒนาให้นักศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรม และสภาพสังคมไทย 4) พัฒนาให้นักศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมได้

2.1.2 ข้อจำกัดของหลักสูตรเดิม คือ 1) ไม่ได้กำหนดจุดมุ่งหมาย คำอธิบายรายวิชา แนวการจัดการเรียนการสอนและแนวการวัดและประเมินผลที่ชัดเจน ประกอบกับผู้สอนก็ไม่ทราบพื้นฐานของนักศึกษามาก่อน จึงส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการเรียนการสอน 2) หลักสูตรขาดความยืดหยุ่น กำหนดรายวิชาอย่างแน่นอนตายตัว นักศึกษาไม่มีโอกาสที่จะเลือกเรียนตามความสนใจและความต้องการ 3) เน้นการพูดกับการอ่านเป็นหลัก ขาดรายวิชาที่เน้นการเขียน โดยเฉพาะรายวิชาที่เน้นการเขียนตามรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งเป็นรายวิชาที่จำเป็นมากสำหรับนักศึกษา 4) บางรายวิชาในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับผู้เรียน 5) ขาดแคลนตำราที่ใช้ประกอบการสอนรายวิชาในหลักสูตร

2.1.3 ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้กับนักศึกษา เช่น ทักษะศึกษานอกสถานที่ เข้าร่วมกิจกรรมในเทศกาลต่าง ๆ และการเข้าร่วมกิจกรรมกับนักศึกษาไทย เป็นต้น

2.1.4 ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาจีนเรียนร่วมกับนักศึกษาไทยโดยพิจารณาจากพื้นฐานทางด้านภาษาไทยของนักศึกษาเป็นรายบุคคล

2.1.5 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตรได้แก่ 1) ควรมีการประเมินหลักสูตรด้วยกระบวนการวิจัย และปรับปรุงหลักสูตรตามผลการประเมินอยู่เสมอ อาจเป็น 3 หรือ 5 ปีต่อครั้งก็ได้

ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและผลการวิจัย 2) ควรมีการพัฒนาตำราที่ใช้ประกอบการสอนรายวิชาในหลักสูตร

2.2 การสอบถามนักศึกษา

2.2.1 นักศึกษาร้อยละ 75.00 เห็นว่าควรจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในประเทศไทย

2.2.2 นักศึกษาร้อยละ 93.75 เห็นว่าจำเป็นที่จะต้องจัดให้นักศึกษาจีนเรียนร่วมกับนักศึกษาไทยโดยให้เหตุผลประกอบ ดังนี้ 1) จะเพิ่มโอกาสการแลกเปลี่ยนทั้งทางด้านภาษาและวิชาความรู้ด้านอื่น ๆ ให้กับทั้งนักศึกษาไทยและนักศึกษาจีน 2) นักศึกษาสามารถเลือกเรียนวิชาต่าง ๆ ตามความสนใจและความต้องการของตน สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 3) จะทำให้นักศึกษาจีนมีเพื่อนคนไทยเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะทำให้นักศึกษาจีนมีโอกาสฝึกทักษะการใช้ภาษาไทย และได้เรียนรู้วิถีชีวิตของวัยรุ่นไทย โดยมีเพื่อนคนไทยเป็นที่ปรึกษาหรือผู้ชี้แนะ 4) ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้พื้นฐานวิชาชีพอีกหนึ่งสาขานอกเหนือจากสาขาวิชาภาษาไทย เพื่อเป็นพื้นฐานต่อการประกอบอาชีพในอนาคต

2.2.3 สาขาวิชาอื่นที่นักศึกษาจีนสนใจจะเรียนร่วมกับนักศึกษาไทย ดังที่แสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สาขาวิชาที่ผู้เรียนสนใจที่จะเรียนร่วมกับนักศึกษาไทย

สาขาวิชาที่นักศึกษาสนใจเรียน	นักศึกษา(N=15*)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ภาษาอังกฤษ	1	6.67
การจัดการอาหาร	4	26.67
การตลาด	3	20.00
ธุรกิจระหว่างประเทศ	3	20.00
การจัดการโลจิสติกส์	1	6.67
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	3	20.00
เทคโนโลยีการศึกษาและคอมพิวเตอร์	0	0.00
รวม	15	100

หมายเหตุ: * นักศึกษาจำนวน 16 คน ที่ได้รับการสอบถาม มีจำนวน 1 คน เห็นว่าไม่จำเป็นต้องเรียนร่วมกับนักศึกษาไทย

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาจีนสนใจที่จะเรียนร่วมกับนักศึกษาไทยในสาขาวิชาการจัดการอาหารมากที่สุด มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 รองลงมาได้แก่ สาขาวิชาการตลาด ธุรกิจระหว่างประเทศและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ไม่มีนักศึกษาศึกษาสนใจที่จะเรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาและคอมพิวเตอร์

2.2.4 รายวิชาที่นักศึกษาเห็นว่าควรจัดเข้าไปในหมวดวิชาบังคับของหลักสูตรที่พัฒนา ได้แก่ 1) ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 2) การฟังและการพูดอย่างมีประสิทธิภาพ 3) การอ่านภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ 4) การอ่านภาษาไทยในสื่อสิ่งพิมพ์และเครือข่ายอินเทอร์เน็ต 5) ไทยศึกษา 6) การเขียนตามรูปแบบ 7) วัฒนธรรมและประเพณีไทย 8) การเขียนภาษาไทย 9) หลักภาษาไทย 10) การแปล 11) ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวิชาชีพภาคอุตสาหกรรม และ 12) การเขียนสารนิพนธ์

2.2.5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ จากนักศึกษา มีดังนี้ 1) ควรเพิ่มวิชาหรือกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติให้มากขึ้น 2) ควรเพิ่มกิจกรรมที่ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักศึกษาไทยกับนักศึกษาจีนให้มากขึ้น 3) ตำราหรือเอกสารที่ใช้ประกอบการสอนควรเชื่อมโยงกับความต้องการของสังคม เพื่อความเป็นไปได้ในการประยุกต์ใช้ในอนาคตจริง ๆ 4) ควรส่งเสริมให้นักศึกษาจีนเข้าร่วมกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติร่วมกับนักศึกษาไทย

จากผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานดังกล่าว สรุปได้ว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นควรมีหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 54 หน่วยกิต ประกอบด้วยรายวิชาอย่างน้อย 17 รายวิชา เน้นการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทั้ง 5 ด้าน โดยเฉพาะการเขียนและการแปล เปิดโอกาสให้นักศึกษาจีนเรียนร่วมกับนักศึกษาไทย โดยจัดให้มีกลุ่มวิชาเลือกในสาขาวิชาอื่น กำหนดจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง คำอธิบายรายวิชา แนวการจัดการเรียนการสอนและแนวการประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของหลักสูตรเดิม

ตอนที่ 2 ผลการสร้างหลักสูตร

หลักสูตรที่สร้างขึ้นมีชื่อว่า “หลักสูตรประกาศนียบัตร สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์” ซึ่งองค์ประกอบในหลักสูตรมีรายละเอียดพอสังเขป ดังนี้

- (1) **ปรัชญาของหลักสูตร** ภาษาไทยเด่น เก่งวิชาชีพ มีคุณธรรม เคารพวัฒนธรรมไทย
- (2) **หลักการและเหตุผลของหลักสูตร** มุ่งพัฒนานักศึกษาให้มีทั้งทักษะการใช้ภาษาไทย และมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับวิชาชีพทางด้านธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ การตลาด โลจิสติกส์ หรือสาขาวิชาอื่น ๆ เพื่อรองรับธุรกิจดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของสังคม
- (3) **จุดมุ่งหมายของหลักสูตร** 1) เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจภาษาไทย สามารถติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนด้านสังคม วัฒนธรรมและการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้และทักษะความสามารถด้านวิชาชีพ 3) เพื่อให้ นักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม และพร้อมที่จะนำความรู้ ความสามารถไปใช้พัฒนาตนเองและสังคม

(4) **ระบบการจัดการศึกษา** ใช้ระบบ 3 ภาคการศึกษา โดยจัดภาคการศึกษาที่ 3 (ภาคการศึกษาฤดูร้อน) เพิ่มขึ้นจากระบบทวิภาคตามการจัดการเรียนการสอนที่เป็นจริง

(5) **คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา** 1) เป็นนักศึกษาจีน สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์หรือสาขาวิชาภาษาไทย 2) ได้ศึกษาภาษาไทยในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศจีนมาแล้วเป็นเวลา 2 ปีการศึกษา 3) ได้รับค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2 ปีการศึกษาที่ศึกษาในประเทศจีนไม่ต่ำกว่า 2.00 4) มีความสามารถและสื่อสารด้วยภาษาไทยได้ 5) มีความประพฤติดี และ 6) มีสุขภาพกายและจิตที่ดี ไม่มีโรคที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษา

(6) **ปัญหาของนักศึกษาและกลยุทธ์เพื่อแก้ไขปัญหา** เสนอแนวทางการพิจารณาทั้งปัญหาแรกเข้าและปัญหาเรียนร่วมกับนักศึกษาไทย ตลอดจนเสนอกลยุทธ์การแก้ปัญหาดังกล่าว

(7) **โครงสร้างของหลักสูตร** จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 54 หน่วยกิต รวมถึงหมวดวิชาบังคับ 36 หน่วยกิต หมวดวิชาเลือก ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต และหมวดวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 6 หน่วยกิต ซึ่งแต่ละหมวดวิชามีรายวิชา ดังนี้

ก. หมวดวิชาบังคับ มีทั้งหมด 36 หน่วยกิต ประกอบด้วย 12 รายวิชาดังนี้ 1) ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 2) การอ่านภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ 3) การฟังและการพูดอย่างมีประสิทธิภาพ 4) การอ่านภาษาไทยในสื่อสิ่งพิมพ์และเครือข่ายอินเทอร์เน็ต 5) การเขียนภาษาไทย 6) หลักภาษาไทย 7) การเขียนตามรูปแบบ 8) วัฒนธรรมและประเพณีไทย 9) ไทยศึกษา 10) การแปล 11) ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวิชาชีพภาคอุตสาหกรรม และ 12) การเขียนสารนิพนธ์ ซึ่งแต่ละรายวิชามีจำนวนหน่วยกิต 3 หน่วยกิต โดยศึกษาทฤษฎี 3 ชั่วโมง การปฏิบัติไม่มี และการค้นคว้าอิสระ 6 ชั่วโมง (3-0-6)

ข. หมวดวิชาเลือก ให้นักศึกษาเลือกเรียนรายวิชาจากกลุ่มวิชากลุ่มใดกลุ่มหนึ่งจากกลุ่มวิชาต่อไปนี้ ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

(1) **กลุ่มวิชาการจัดการอาหาร** ประกอบด้วย 6 รายวิชาดังนี้ 1) ขนมไทย 2) อาหารไทย 3) การแกะสลักผักและผลไม้ 4) ธุรกิจการจัดดอกไม้ในงานเลี้ยง 5) การพัฒนาบุคลิกภาพในงานบริการ และ 6) การประชาสัมพันธ์ธุรกิจอาหาร ซึ่งแต่ละรายวิชามีจำนวนหน่วยกิต 3 หน่วยกิต โดยศึกษาทฤษฎี 3 ชั่วโมง การปฏิบัติ 2 ชั่วโมง และการค้นคว้าอิสระ 5 ชั่วโมง (2-2-5)

(2) **กลุ่มวิชาการตลาด** ประกอบด้วย 8 รายวิชาดังนี้ 1) หลักการตลาด 2) การบริหารช่องทางการตลาดและห่วงโซ่อุปทาน 3) พฤติกรรมผู้บริโภค 4) การสื่อสารการตลาด 5) กลยุทธ์การตลาดสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 6) กลยุทธ์การตลาด 7) การตลาดโลก และ 8) เศรษฐศาสตร์ทั่วไป ซึ่งแต่ละรายวิชามีจำนวนหน่วยกิต 3 หน่วยกิต โดยศึกษาทฤษฎี 3 ชั่วโมง การปฏิบัติไม่มี และการค้นคว้าอิสระ 6 ชั่วโมง (3-0-6)

(3) **กลุ่มวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ** ประกอบด้วย 7 รายวิชาดังนี้ 1) การเงินและการธนาคารระหว่างประเทศ 2) เศรษฐศาสตร์ทั่วไป 3) หลักการธุรกิจระหว่างประเทศ 4) การตลาดระหว่างประเทศ 5) การจัดการองค์การต่างวัฒนธรรม 6) การจัดการธุรกิจระหว่าง

ประเทศ และ 7) การจัดการเพื่อการส่งออกและนำเข้า ซึ่งแต่ละรายวิชามีจำนวนหน่วยกิต 3 หน่วยกิต โดยศึกษาทฤษฎี 3 ชั่วโมง การปฏิบัติไม่มี และการค้นคว้าอิสระ 6 ชั่วโมง (3-0-6)

(4) **กลุ่มวิชาการจัดการโลจิสติกส์** ประกอบด้วย 6 รายวิชาดังนี้ 1) เศรษฐศาสตร์ทั่วไป 2) การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน 3) การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานระหว่างประเทศ 4) การขนส่งและการกระจายสินค้า 5) การจัดการสินค้าคงคลังและคลังสินค้า และ 6) กลยุทธ์ในการจัดการโลจิสติกส์ ซึ่งแต่ละรายวิชามีจำนวนหน่วยกิต 3 หน่วยกิต โดยศึกษาทฤษฎี 3 ชั่วโมง การปฏิบัติไม่มี และการค้นคว้าอิสระ 6 ชั่วโมง (3-0-6)

(5) **กลุ่มวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ** ประกอบด้วย 6 รายวิชาดังนี้ 1) ภาษาศาสตร์ภาษาไทย 2) ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมไทย 3) การอ่านและการเขียนสารคดี 4) ภาษาไทยในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ 5) การอ่านภาษาไทยเพื่อพัฒนาชีวิตสังคม และ 6) การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งแต่ละรายวิชามีจำนวนหน่วยกิต 3 หน่วยกิต โดยศึกษาทฤษฎี 3 ชั่วโมง การปฏิบัติไม่มี และการค้นคว้าอิสระ 6 ชั่วโมง (3-0-6)

ค. หมวดวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ มีทั้งหมด 6 หน่วยกิต ประกอบด้วย 2 รายวิชา ดังนี้ การเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

(8) **คำอธิบายรายวิชา** จัดทำคำอธิบายรายวิชาครบทุกรายวิชาตามผลการสัมภาษณ์จากนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน

(9) **กิจกรรมเสริมหลักสูตร** ได้แก่ 1) ทักษะศึกษานอกสถานที่ 2) เข้าร่วมกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมจัดขึ้น 3) เข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียนกับนักศึกษาไทย และ 4) เล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะกีฬาแบบไทยนอกเวลาเรียน

(10) **คุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา** ได้แก่ 1) ภาษาเด่น 2) รู้วิชาชีพ 3) เข้าใจวัฒนธรรมไทย และ 4) มีคุณธรรมและมีความรับผิดชอบ

(11) **ความรู้และความสามารถอันพึงประสงค์** ได้แก่ ความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม และทักษะทางปัญญา 2) ความรู้ด้านภาษาไทยและวิชาชีพ และ 3) ความสามารถด้านอื่น ๆ

(12) **แนวการจัดการเรียนการสอน** ครอบคลุมการจัดการเรียนรู้รายวิชา การเขียนสารนิพนธ์ และการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดย 1) ยึดหลักการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งพัฒนากระบวนการคิดของผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข 2) ยึดหลักการพัฒนาทักษะภาษาไทยของผู้เรียนเป็นหลัก เสริมด้วยวิชาความรู้ที่เป็นพื้นฐานวิชาชีพ เน้นการจัดการเรียนการสอนร่วมกับนักศึกษาไทย ขยายโอกาสการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และกับนักศึกษาไทยให้กับนักศึกษาจีนทั้งในและนอกห้องเรียน 3) เน้นการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติและการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์จริงของผู้เรียนเอง 4) สอดแทรกความรู้เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม และการปรับตัวให้อยู่ในสังคมไทย ได้อย่างมีความรู้ด้านการรู้คุณค่า วัฒนธรรม และประเพณีไทย และ 5) จัดให้มีการวัดผล ติดตาม

และแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง โดยประเมินผลทั้งการดำเนินกิจกรรมการเรียน การสอน กระบวนการทำงาน และชิ้นงานของนักศึกษา

(13) **หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา** เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย ราชภัฏนครปฐมว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี พ.ศ. 2548 และกำหนด ให้สถาบันอุดมศึกษาในมณฑลกว้างซึ่งประเทศจีนที่เกี่ยวข้องกำหนดเกณฑ์การเทียบโอนตามความ เหมาะสม

(14) **หลักเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา** ได้แก่ 1) มีความประพฤติดี 2) ผ่านกิจกรรม ตามที่หลักสูตรกำหนด 3) มีเวลาศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมตามที่หลักสูตรกำหนด 4) เรียนครบทุกรายวิชาตามโครงสร้างของหลักสูตร ผ่านตามเกณฑ์การประเมินผล และ 5) ได้ค่า ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

ตอนที่ 3 ผลการประเมินหลักสูตร

ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินหลักสูตรโดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 8 คนที่เข้าร่วมการสนทนา กลุ่มในชั้นที่ 2 เพื่อประเมินความเหมาะสมของเอกสารหลักสูตรโดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วน ประมาณค่า ผลการประเมินดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมขององค์ประกอบหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ปรัชญาของหลักสูตร	4.25	0.52	มาก
2. หลักการและเหตุผลของหลักสูตร	4.04	0.57	มาก
3. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.53	0.60	มากที่สุด
4. คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา	4.29	0.56	มาก
5. ระบบการจัดการศึกษา	4.50	0.53	มากที่สุด
6. ปัญหาของนักศึกษาและกลยุทธ์เพื่อแก้ไขปัญหา	4.25	0.69	มาก
7. โครงสร้างของหลักสูตร	4.19	0.57	มาก
8. คำอธิบายรายวิชา	4.46	0.63	มาก
9. กิจกรรมเสริมหลักสูตร	4.63	0.56	มากที่สุด
10. คุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา	4.38	0.50	มาก
11. ความรู้และความสามารถอันพึงประสงค์	4.22	0.53	มาก
12. แนวการจัดการเรียนการสอน	4.28	0.64	มาก
13. หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา	4.28	0.68	มาก
14. หลักเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา	4.83	0.39	มากที่สุด
รวม	4.37	0.20	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า องค์ประกอบของหลักสูตรประกาศนียบัตร สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ สำหรับนักศึกษาจีนสังกัดสถาบันอุดมศึกษามณฑลกว่างซี ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ระบบการจัดการศึกษา กิจกรรมเสริมหลักสูตร และหลักเกณฑ์การสำเร็จการศึกษามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้ออื่น ๆ ทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

4. ผลการปรับปรุงหลักสูตร

ผู้วิจัยได้ปรับปรุงหลักสูตรจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยจัดรายวิชาการเขียนวิทยานิพนธ์ในภาคการศึกษาที่ 1 และจัดรายวิชาการเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพในภาคการศึกษาที่ 2 เพื่อให้ต่อเนื่องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในภาคการศึกษาที่ 3

อภิปรายผล

ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า หลักสูตรประกาศนียบัตร สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ สำหรับนักศึกษาจีนสังกัดสถาบันอุดมศึกษามณฑลกว่างซี ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรที่พัฒนามีความสมบูรณ์และนำไปใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดแนวการจัดการเรียนการสอนได้จริง ซึ่งสอดคล้องการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับชาวต่างชาติของวนิดา กริพิพิท (2554) และวิรัช วงศ์ภินันท์ วัฒนาและคณะ (2549) กล่าวคือ ได้หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพซึ่งพัฒนาขึ้นตามหลักการพัฒนาหลักสูตรและมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง

ผลการวิจัยที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้ เนื่องมาจาก

1. หลักสูตรได้พัฒนาตามกระบวนการ ดังนี้ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับข้อมูลที่จะนำไปสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตร สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ สำหรับนักศึกษาจีน ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม รวมทั้งการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ผู้บริหารจัดการหลักสูตร และการสอบถามนักศึกษา 2) ยกร่างหลักสูตรโดยนำผลที่ได้ซึ่งสามารถสื่อถึงจุดเด่นและจุดอ่อนของหลักสูตรเดิม ซึ่งให้เห็นถึงความต้องการของทั้งนักศึกษาจีน ผู้บริหาร ตลอดจนความต้องการและแนวโน้มของหลักสูตรมาเป็นข้อมูลในการยกร่างหลักสูตร จากนั้น ทำการตรวจสอบหลักสูตรและการกลั่นกรองหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและหลักสูตร 3) ประเมินหลักสูตรโดยผู้บริหารและผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและหลักสูตร และ 4) ปรับปรุงหลักสูตรตามผลการประเมินซึ่งเป็นไปตามหลักการพัฒนาหลักสูตรและสอดคล้องกับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรของพรภิรมย์ แก้วมีแสง (2550) และวิชชุตา แสงสำลี (2550) กล่าวคือ มีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานโดยใช้วิธีการสอบถามความต้องการและแนวโน้มการพัฒนาหลักสูตรก่อนการยกร่างหลักสูตร ตรวจสอบหลักสูตรโดยให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นในลักษณะการสนทนากลุ่ม และใช้แบบประเมินแบบมาตราประมาณค่าในการประเมินหลักสูตร

2. หลักสูตรได้กำหนดให้ผู้เรียนมีทั้งทักษะและความสามารถต่าง ๆ และคุณลักษณะพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเหวย หมิ่น (Wei Mian, 2553) กล่าวคือ นักศึกษาจีนควรพัฒนาตนเอง ดังนี้ 1) ต้องมีการสร้างสมความชำนาญใหม่ ๆ และพัฒนาตนเองอยู่เสมอเพื่อให้ความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ในยุคโลกาภิวัตน์ 2) มีความรับผิดชอบ 3) มีทัศนคติที่ดีในการทำงาน 4) มีการวางแผนการทำงาน และ 5) มีการคิดวิเคราะห์และคิดสร้างสรรค์ และเอกสารหลักสูตรได้ผ่านการตรวจสอบเนื้อหาจากอาจารย์ผู้สอนนักศึกษาจีนและ การกลั่นกรองโดยการสนทนากลุ่มกับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาหลักสูตร ตลอดจนผู้บริหารจัดการหลักสูตร ครอบคลุมทุกองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตร สอดคล้องกับแนวการพัฒนาหลักสูตรของมาหามะรอสลี แมยู และคณะ (2552) ในเรื่องที่มีการให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ช่วยกลั่นกรองหลักสูตร

3. หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีจุดเด่นที่แตกต่างจากการดำเนินการตามหลักสูตรเดิม คือ ได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาจีนเรียนร่วมกับนักศึกษาไทย โดยจัดให้นักศึกษาจีนเลือกเรียนรายวิชาในสาขาวิชาอื่นตาม ความสนใจ และความสามารถด้านพื้นฐานภาษาไทยของตน ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งภาษา ความรู้เฉพาะด้าน และวิถีชีวิตไทยกับนักศึกษาไทยให้กับนักศึกษาจีน เป็นอีกทางหนึ่งที่ดีสำหรับการพัฒนานักศึกษาจีนสาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ เป็นวิธีการที่สามารถบรรลุทั้งเป้าหมายในการพัฒนาภาษาไทย และพัฒนาวิชาความรู้ทางด้านวิชาชีพให้กับนักศึกษาจีนเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับข้อคิดเห็นของทั้งอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาจีนที่ได้จากผลการสัมภาษณ์และการสอบถาม สอดคล้องกับผลการวิจัยของเหวย ซิน (Wei Xin, 2553) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ นักธุรกิจ และนักศึกษาจีนต่อการเรียนภาษาไทยในมณฑลกว่างซี ซึ่งชี้ว่าภาษาจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร แต่หากขาดความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพต่าง ๆ ก็ไม่อาจทำให้ธุรกิจดำเนินไปได้ด้วยดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำหลักสูตรไปใช้

1.1 ควรนำเสนอผลการวิจัยต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม และสถาบันอุดมศึกษาในมณฑลกว่างซี เพื่อกำหนดวิธีการดำเนินการใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นแทนหลักสูตรเดิม

1.2 ควรนำเสนอผลการวิจัยต่อสถาบันอุดมศึกษาในมณฑลกว่างซีที่ยังไม่มีความร่วมมือด้านการแลกเปลี่ยนนักศึกษากับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ตลอดจนสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ในมณฑลอื่นที่มีการทำโครงการร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย เพื่อเผยแพร่ผลการวิจัย

1.3 ควรจัดกลุ่มวิชาเลือกในสาขาวิชาอื่นตามความสนใจและความต้องการจริงของผู้เรียนแต่ละรุ่น

1.4 ควรมีการสอบเทียบพื้นฐานภาษาไทยตามเกณฑ์ที่น่าเชื่อถือเพื่อคัดเลือกนักศึกษาจีนเรียนร่วมกับนักศึกษาไทย

1.5 ควรมีการสอบเทียบพื้นฐานภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่เข้าใหม่ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางการปรับพื้นฐานภาษาไทยและแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษา

1.6 ควรมีการสำรวจพื้นฐานและความต้องการของนักศึกษา ก่อนที่จะดำเนินการเรียนการสอนรายวิชาแต่ละรายวิชา เพื่อเลือกเนื้อหาที่มีความยากง่ายที่เหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการประเมินและการปรับปรุงหลักสูตรเป็นระยะ ๆ เช่น ทุก 3 หรือ 5 ปี เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาแต่ละรุ่นและสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคม

2.2 ควรดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนต่อไป

2.3 ควรมีการพัฒนาตำราที่ใช้ประกอบการสอนรายวิชาในหลักสูตร

สรุป

การวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรครั้งนี้ ได้หลักสูตรที่ประกาศนียบัตร สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ สำหรับนักศึกษาจีน ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ซึ่งเป็นหลักสูตรที่มีหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 54 หน่วยกิต รายวิชาในหลักสูตรครอบคลุมรายวิชาการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการแปล ให้ความสำคัญในด้านการเขียนและการแปล เปิดโอกาสให้นักศึกษาจีนได้เรียนร่วมกับนักศึกษาไทยตามความสนใจและความต้องการ จัดรายวิชาเป็นหมวดหมู่ จำนวน 3 หมวด ได้แก่ หมวดวิชาบังคับ หมวดวิชาเลือกและหมวดวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จัดหมวดวิชาเลือกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มวิชาการจัดการอาหาร กลุ่มวิชาการตลาด กลุ่มวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ กลุ่มวิชาการจัดการโลจิสติกส์ และกลุ่มวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ เพื่อให้ให้นักศึกษาเลือกเรียนตามความสนใจและความต้องการ นอกจากนี้หลักสูตรที่พัฒนายังให้รายละเอียดเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตรถึง 14 องค์ประกอบเพื่อให้แนวทางการจัดการศึกษาที่ชัดเจน ซึ่งหลักสูตรเดิมไม่ได้กำหนด

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **มาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง**. สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- มาหามะรอสลี แมมู และคณะ. (2552). **การพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์และอารยธรรมอิสลาม คณะอิสลามศึกษา วิทยาลัยอิสลามยะลา โดยใช้เทคนิคเดลฟาย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- พรภิรมย์ แก้วมีแสง. (2550). **การพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารเทคนิคศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาบริหารอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- วนิดา กริฟฟิท. (2554). **การพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับชาวต่างชาติ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). **กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการสอนภาคปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา และคณะ. (2549). **การพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับชาวต่างประเทศที่เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง**. วารสารวิจัย มข. (ปศ.): ฉบับพิเศษ.
- วิชชุดา แสงสำลี. (2550). **การพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูสาขาวิชาการสอนเทคนิคศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาบริหารอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สงัด อุทรานนท์. (2528). **พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Wei Mian. (2553). **การพัฒนาตนเองของนักศึกษาจีนที่สำเร็จการศึกษาจากประเทศไทย เพื่อเตรียมตัวประกอบอาชีพในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Wei Xin. (2553). **ความคิดเห็นของอาจารย์ นักธุรกิจ และนักศึกษาจีนต่อการเรียนภาษาไทยในมณฑล กว่างซีเพื่อประกอบอาชีพ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Beauchamp, G.A. (1981). **A curriculum theory**. (4thed.) Illinois: F.E.Pecook publisher.
- Best, J. w. & Kahn J. V. (1993). **Research in Education**. (7th ed.) Boston: Allyn and Bacon.
- Education Department of Guangxi Zhuang Autonomous Region. (2004). **Implement for the credit system measures in Guangxi higher education institutions**. Office of Education Department of Guangxi Zhuang Autonomous Region.